

JC/GL/2014/01

22. december 2014

Fælles retningslinjer

om konvergens i tilsynspraksis hvad angår konsekvent
implementering af tilsynskoordinerende ordninger for finansielle
konglomerater

Indhold

Fælles retningslinjer om konvergens i tilsynspraksis hvad angår konsekvent implementering af tilsynskoordinerende ordninger for finansielle konglomerater	3
Retningslinjernes status	3
Indberetningskrav	3
Afsnit I – Genstand og anvendelsesområde	4
Afsnit II – Kortlægningsprocedure, samarbejdsstruktur og koordineringsordninger	5
Kortlægningsprocedure	5
Samarbejdsstruktur	6
Skriftlige koordineringsordninger mellem koordinatoren og de kompetente myndigheder	7
Koordineringsordninger med tilsynsmyndigheder i tredjelande	7
Afsnit III – Koordinering af informationsudveksling under normale forhold og i krisesituationer	8
Omfang og hyppighed	8
Indsamling af oplysninger	8
Kommunikationskanaler	9
Kommunikation med det finansielle konglomerat	9
Kommunikation i krisesituationer	9
Afsnit IV – Tilsynsmæssig vurdering af finansielle konglomerater	9
Vurdering af et finansielt konglomerats finansielle situation	9
Vurdering af strategier til opfyldelse af kapitalkravene	10
Vurdering af risikokoncentration	10
Vurdering af transaktioner inden for en gruppe	11
Vurdering af interne kontrolmekanismer og risikostyringsprocedurer	12
Afsnit V – Tilsynsmæssig planlægning og koordinering af tilsynsaktiviteter under normale forhold og i krisesituationer	12
Planlægning og koordinering af tilsynsaktiviteter	12
Koordineret handlingsplan	13
Udveksling og uddelegering af opgaver	13
Kriseplanlægning	13
Afsnit VI – Beslutningsprocesser blandt kompetente myndigheder	14
Procedurer i forbindelse med høringsprocesser	14
Procedurer i forbindelse med aftaleprocesser	14
Procedurer i forbindelse med den årlige revurdering af undtagelser	15
Procedurer i forbindelse med koordineringen af retshåndhævende foranstaltninger	16
Afsnit VII – Afsluttende bestemmelser og gennemførelse	16

Fælles retningslinjer om konvergens i tilsynspraksis hvad angår konsekvent implementering af tilsynskoordinerende ordninger for finansielle konglomerater

Retningslinjernes status

Dette dokument indeholder retningslinjer udstedt i medfør af artikel 16 og artikel 56, første underafsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF, forordning (EU) nr. 1094/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og forordning (EU) nr. 1095/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) – samlet benævnt "*ESA-forordningerne*". I overensstemmelse med ESA-forordningernes artikel 16, stk. 3, skal de kompetente myndigheder og finansielle virksomheder bestræbe sig på at efterleve disse retningslinjer bedst muligt.

Retningslinjerne beskriver, hvad de europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'er) vurderer som hensigtsmæssig tilsynspraksis inden for Det Europæiske Finanstillsynssystem, eller hvordan EU-lovgivningen bør anvendes inden for et bestemt område. De kompetente myndigheder, som er underlagt retningslinjerne, bør efterleve disse ved at indarbejde dem i deres tilsynspraksis efter behov (f.eks. ved at ændre deres retlige rammer eller deres tilsynsprocesser), herunder i de tilfælde hvor retningslinjerne primært er rettet til institutter.

Indberetningskrav

I medfør af artikel 16, stk. 3, i ESA-forordningerne skal de kompetente myndigheder senest den 23. februar 2015 meddele ESA'erne, om de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, eller angive begrundelser for manglende efterlevelse. Har ESA'erne ikke modtaget meddelelse inden fristens udløb, anses de kompetente myndigheder for ikke at efterleve retningslinjerne. Meddelelser sendes til compliance@eba.europa.eu, fidoguidelines.compliance@eiopa.europa.eu og compliance.ficod@esma.europa.eu med referencen "JC/GL/2014/01". Meddelelser fremsendes af personer med bemyndigelse til at indgive meddelelse om efterlevelse på vegne af de pågældende kompetente myndigheder.

Underretninger offentliggøres på ESA'ernes websteder i overensstemmelse med artikel 16, stk. 3.

Afsnit I – Genstand og anvendelsesområde

1. Disse retningslinjer opfylder det krav, der følger af artikel 11, stk. 1, i direktiv 2002/87/EF¹ (FICOD), hvor ESA'erne gennem Det Fælles Udvalg udarbejder retningslinjer, der sigter mod konvergens i tilsynspraksis hvad angår konsekvent implementering af tilsynskoordinerende ordninger efter artikel 116 i direktiv 2013/36/EU² og artikel 248, stk. 4, i direktiv 2009/138/EF³.
2. Retningslinjerne har til formål at præcisere og forbedre samarbejdet mellem kompetente myndigheder på et grænseoverskridende og tværsektorielt grundlag samt at supplere (eventuelle) tilsynskollegiers virkemåde, såfremt en grænseoverskridende gruppe er blevet identificeret som et finansielt konglomerat i medfør af direktiv 2002/87/EF. Retningslinjerne skal ligeledes fremme lige vilkår i det indre marked ved at sikre, at en konsekvent tilsynsmæssig koordinering finder sted.
3. Artikel 11, stk. 1, i direktiv 2002/87/EF beskriver opgaverne for den kompetente myndighed med ansvaret for udøvelsen af det supplerende tilsyn (koordinatoren) og stiller krav om, at denne myndighed og andre relevante kompetente myndigheder, og om nødvendigt øvrige berørte kompetente myndigheder, skal have indført koordineringsordninger.
4. Retningslinjerne er rettet til de kompetente myndigheder nævnt i artikel 2, stk. 16, i direktiv 2002/87/EF og til Den Europæiske Centralbank (ECB) i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013/EU.
5. Henvisninger i disse retningslinjer vedrører den relevante bestemmelse i direktiv 2002/87/EF, medmindre andet er anført.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat (EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som et kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338)

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s.1)

Afsnit II – Kortlægningsprocedure, samarbejdsstruktur og koordineringsordninger

6. Kortlægning er en proces, hvor der indsamles og analyseres oplysninger, som er nødvendige for at identificere de enheder, der udgør et finansielt konglomerat i henhold til artikel 3 i direktiv 2002/87/EF, og som kompetente myndigheder har pligt til at føre et supplerende tilsyn med via de supplerende tilsynskoordinerende ordninger efter artikel 11, stk. 1, i direktiv 2002/87/EF.

Kortlægningsprocedure

7. Koordinatoren bør gennemføre et kortlægningsforløb i samarbejde med de kompetente myndigheder, der har meddelt tilladelse til de øvrige regulerede enheder, der indgår i det finansielle konglomerat. Disse kompetente myndigheder bør bruge resultaterne af kortlægningen til at fastlægge omfanget af det supplerende tilsyn på grundlag af det finansielle konglomerats organisation, omfang og kompleksitet.
8. Kortlægningen bør udføres under behørig hensyntagen til den i artikel 4 i direktiv 2002/87/EF beskrevne identifikationsproces. Tilsvarende bør resultatet af kortlægningen anvendes i forbindelse med de årlige opdateringer af identifikationen af finansielle konglomerater.
9. Kortlægningen bør omfatte indsamling og analyse af oplysninger, der er nødvendige for at identificere de kompetente myndigheder, som i henhold til artikel 11, stk. 1, i direktiv 2002/87/EF skal have indført koordineringsordninger.
10. Koordinatoren bør gennemføre kortlægningen ud fra følgende forudsætninger:
 - a) Et finansielt konglomerat er allerede identificeret i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv 2002/87/EF i samarbejde med kompetente myndigheder.
 - b) Der er oprettet et tilsynskollegium i medfør af artikel 116 i direktiv 2013/36/EU eller artikel 248, stk. 2, i direktiv 2009/138/EF, og koordinatoren er blevet udpeget i overensstemmelse med artikel 10 i direktiv 2002/87/EF.
11. I kortlægningen bør der:
 - a) tages højde for resultatet af den gennemførte kortlægning på sektorniveau
 - b) fokuseres på de tværsektorielle sammenkædninger, såsom tætte forbindelser og kapitalinteresser, mellem de regulerede enheder i et finansielt konglomerat, det blandede finansielle holdingselskab eller de andre enheder i det finansielle konglomerat af betydning for tilsynet.

12. I forbindelse med udarbejdelsen af udkast til kortlægning og fremsendelsen heraf til de relevante kompetente myndigheder med henblik på modtagelse af kommentarer bør koordinatoren inden for sine tilsynsbeføjelser indgå i en dialog med den regulerede enhed, der står i spidsen for det finansielle konglomerat. Har det finansielle konglomerat ikke en reguleret enhed i spidsen, bør koordinatoren, ud over den øverste enhed i konglomeratet, ligeledes inden for sine tilsynsbeføjelser gå i dialog med den regulerede enhed, jf. artikel 10, stk. 2, litra b), i direktiv 2002/87/EF.
13. Kortlægningen bør opdateres løbende (mindst én gang om året) for at tage højde for ændringer i det finansielle konglomerats struktur. Enhver opdatering af den oprindelige kortlægning bør videresendes til samtlige relevante kompetente myndigheder.
14. I kortlægningen bør der tages højde for alle de enheder, der inden for gruppen er relevante for tilsynet, og det bør anføres, hvilke af følgende finansielle sektorer, som hver reguleret enhed falder ind under:
 - a) forsikringsselskaber og genforsikringsselskaber eller
 - b) kreditinstitutter og investeringselskaber.
15. For de enheder, der er relevante for tilsynet (som omhandlet i punkt 14), bør der som led i kortlægningen identificeres:
 - a) alle dattervirksomheder inden for EØS
 - b) filialer inden for EØS, der enten er væsentlige for det lokale marked eller vigtige for sektorkoncernen, jf. definitionen af sådanne filialer i de respektive sektordirektiver
 - c) dattervirksomheder og filialer uden for EØS af betydning for sektorkoncernen
 - d) listen over relevante kapitalinteresser inden for en gruppe, jf. artikel 2, stk. 11 og 12, i direktiv 2002/87/EF.
16. Koordinatoren bør gennemføre kortlægningen ved brug af skemaet i bilag 1.

Samarbejdsstruktur

17. Koordinatoren bør på grundlag af resultaterne fra kortlægningen beslutte, hvorvidt det for at opfylde sine opgaver og sikre den nødvendige grad af samarbejde mellem kompetente myndigheder er nødvendigt at tilføje et specifikt punkt til dagsordenen for det tilsynskollegium, der er oprettet i medfør af artikel 116 i direktiv 2013/36/EU eller artikel 248, stk. 2, i direktiv 2009/138/EF, eller at etablere andre proceduremæssige ordninger, f.eks. særskilte møder med fokus på det supplerende tilsyn med finansielle konglomerater eller andre former for regelmæssig kommunikation mellem de relevante kompetente myndigheder. Koordinatoren bør invitere ESA'erne til relevante møder og

inddrage disse myndigheder i de øvrige former for regelmæssig kommunikation mellem de relevante kompetente myndigheder.

18. Antallet af deltagere på møder eller i aktiviteter relateret til det supplerende tilsyn bør være passende i forhold til at nå de mål, der forfølges. Koordinatoren bør sikre, at de øvrige kompetente myndigheder rettidigt holdes underrettet om aktiviteterne og resultaterne i tilsynskollegiet.

Skriftlige koordineringsordninger mellem koordinatoren og de kompetente myndigheder

19. Skriftlige koordineringsordninger, som oprettes med henblik på sektortilsyn, bør følges op af yderligere tiltag i det omfang, det er nødvendigt for at fremme et effektivt supplerende tilsyn med et finansielt konglomerat.
20. Disse eventuelle yderligere tiltag bør afspejle det finansielle konglomerats art, størrelse og kompleksitet. Eventuelle tilføjelser til skriftlige ordninger bør som minimum omfatte de procedurer, der skal følges i krisesituationer, hvor der bør etableres en højere kontakthypighed og en hurtigere indsats.
21. Alternativt kan koordinatoren og de kompetente myndigheder aftale at oprette nye skriftlige koordineringsordninger for de finansielle konglomerater, som bør indeholde omfanget for og hyppigheden af informationsudveksling under henvisning til punkt 24 og 25, for så vidt angår koordinering og informationsudveksling under normale forhold og i krisesituationer, og punkt 33 med hensyn til vurderingen af et konglomerats finansielle situation.

Koordineringsordninger med tilsynsmyndigheder i tredjelande

22. Har et finansielt konglomerat væsentlige enheder i tredjelande, bør koordinatoren inddrage de kompetente tredjelandsmyndigheder i samarbejdsordningerne for et finansielt konglomerat under iagttagelse af artikel 19 i direktiv 2002/87/EF og sektorregler om tilsvarende tilsynsmæssige fremgangsmåder og sammenlignelige fortrolighedsordninger.

Afsnit III – Koordinering af informationsudveksling under normale forhold og i krisesituationer

Omfang og hyppighed

23. Omfanget af informationsudveksling mellem kompetente myndigheder bør omfatte alle relevante eller væsentlige oplysninger, der har betydning for varetagelsen af de i artikel 11 i direktiv 2002/87/EF nævnte opgaver. Dette bør, hvis nødvendigt, omfatte oplysninger af betydning for stresstesten af finansielle konglomerater som specificeret i artikel 9, litra b), i direktiv 2002/87/EF.
24. Udvekslingen af oplysninger mellem koordinatoren og de kompetente myndigheder bør afspejle de involverede tilsynsmyndigheders behov. Koordinatoren bør samtidigt med koordineringen af informationsstrømmene tage behørigt hensyn til arten af de enheder, der føres tilsyn med i det finansielle konglomerat, deres betydning internt i konglomeratet samt for deres lokale markeder.
25. De kompetente myndigheder bør være enige om hyppigheden af og formaterne og skabelonerne for den regelmæssige informationsudveksling. Koordinatoren og de kompetente myndigheder bør indbyrdes nå til enighed om skabelonerne, navnlig hvad angår indsamlingen af oplysninger om risikokoncentration og transaktioner inden for en gruppe.
26. Hvis en kompetent myndighed modtager en anmodning om relevante oplysninger fra en anden kompetent myndighed, bør den stille disse oplysninger til rådighed uden unødigt ophold. Alle andre væsentlige oplysninger, der kan påvirke den finansielle situation for konglomeratet, enten som helhed eller for nogen af dets selvstændige enheder, bør hurtigst muligt meddeles koordinatoren eller den pågældende kompetente myndighed.

Indsamling af oplysninger

27. De kompetente myndigheder bør indsamle oplysningerne fra de enheder, der er under deres tilsyn, og videregive disse til koordinatoren og de øvrige kompetente myndigheder, medmindre der er aftalt specifikke ordninger, hvor en anden kompetent myndighed indsamler de pågældende oplysninger fra disse enheder.
28. Koordinatoren bør stå i spidsen for anmodninger om oplysninger om det finansielle konglomerat. Koordinatoren og de kompetente myndigheder bør i videst muligt omfang anvende de allerede foretagne indberetninger fra det finansielle konglomerat for at undgå dobbeltrapportering.

Kommunikationskanaler

29. De kompetente myndigheder og koordinatoren bør overveje brugen af samtlige kommunikationskanaler (herunder møder i kollegiet, officielle breve, e-mails, telefonmøder/videopkald/konferencer og internetbaserede platforme) og bør aftale, hvilke kommunikationskanaler der bør bruges til indsamling og formidling af oplysninger om det finansielle konglomerat. Alle fortrolige og følsomme oplysninger bør deles via en sikker kommunikationskanal. De kompetente myndigheder bør især gøre brug af sikre webbaserede kommunikationsplatforme, hvor disse er tilgængelige.

Kommunikation med det finansielle konglomerat

30. Koordinatoren bør være ansvarlig for kommunikationen med modervirksomheden i spidsen for gruppen eller, hvis der ingen modervirksomhed er, den regulerede enhed med den største balancesum i den væsentligste finansielle sektor inden for gruppen. De kompetente myndigheder bør underrette koordinatoren, inden de kommunikerer direkte med denne modervirksomhed eller regulerede enhed. Forhindrer ekstraordinære omstændigheder en forudgående underretning, bør de kompetente myndigheder uden unødigt ophold informere koordinatoren om arten og indholdet af korrespondancen.

Kommunikation i krisesituationer

31. En kompetent myndighed, der identificerer en krisesituation, som påvirker regulerede enheder i et finansielt konglomerat, bør advare koordinatoren og de øvrige kompetente myndigheder, hvis de enheder, de fører tilsyn med, kunne blive berørt af situationen. De kompetente myndigheder bør i det omfang, det er nødvendigt, arbejde tæt sammen og aktivt udveksle relevante oplysninger. Koordinatoren bør tilse, at ESA'erne i det omfang, det er nødvendigt, informeres om enhver relevant udvikling, jf. artikel 18, stk. 1, i ESA-forordningerne.

Afsnit IV – Tilsynsmæssig vurdering af finansielle konglomerater

Vurdering af et finansielt konglomerats finansielle situation

32. Koordinatoren bør gå i dialog med de relevante kompetente myndigheder med henblik på varetægelse af opgaven om tilsynsmæssig overvågning samt vurdering af det finansielle konglomerats finansielle situation. Under hensyntagen til gruppens struktur, som aftalt under kortlægningsøvelsen, bør koordinatoren vurdere det finansielle konglomerats generelle risikoprofil.
33. Koordinatoren bør sikre, at der under dialogen identificeres:

- a) de vigtigste svagheder og mangler ved det finansielle konglomerats enheder under særlig hensyntagen til deres tværsektorielle sammenkædninger
- b) risikostyrings- og kontrolproblemer i relation til overholdelsen af kapitalkrav, grænser for risikokoncentration og transaktioner inden for en gruppe.

Vurdering af strategier til opfyldelse af kapitalkravene

34. Koordinatoren og de relevante kompetente myndigheder bør gennemgå strategier for planlægningen af kapitalgrundlaget i regulerede enheder af et finansielt konglomerat. Gennemgangen på gruppeniveau bør tage hensyn til og basere sig på tilsvarende analyser, der er gennemført på sektorniveau og i de enkelte enheder.
35. Sådanne vurderinger foretages med forbehold for de krav til det tilstrækkelige kapitalgrundlag, der er fastlagt i sektorlovgivningen, og bør ikke medføre en dobbeltberegning af det finansielle konglomerats kapitalgrundlag i henhold til Europa-Kommissionens delegerede forordning, der supplerer direktiv 2002/87/EF.⁴
36. Koordinatoren er ansvarlig for vurderingen af konglomeratets strategi til opfyldelse af kapitalkravene. For at forberede vurderingen bør koordinatoren tage højde for vurderingerne af de strategier, som de relevante kompetente myndigheder har stillet til rådighed.
37. Med hensyn til beregningerne af det tilstrækkelige kapitalgrundlag bør koordinatoren høre de relevante kompetente myndigheder om en enheds udelukkelse fra beregningen, jf. punkt 58, litra a), i disse retningslinjer.

Vurdering af risikokoncentration

38. Med henblik på at gennemføre et supplerende tilsyn med risikokoncentrationen i regulerede enheder af et finansielt konglomerat bør koordinatoren koordinere med de relevante kompetente myndigheder for at overvåge, hvordan risikokoncentrationer vil kunne skabe potentielle smitterisici internt i det finansielle konglomerat, interessekonflikter og omgåelse af sektorreglerne.
39. Koordinatoren og de relevante kompetente myndigheder bør under hensyntagen til det finansielle konglomerats struktur nå til enighed om, hvorvidt det for at vurdere risikokoncentration effektivt er nødvendigt at indhente oplysninger hos regulerede enheder i det finansielle konglomerat med det formål at supplere de oplysninger, der allerede foreligger gennem indberetningskrav.

⁴ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 342/2014 af 21. januar 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF og til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for anvendelse af beregningsmetoderne for kapitalkrav i finansielle konglomerater (EUT L 100 af 3.4.2014, s.1)

40. Oplysninger, der udveksles mellem koordinatoren og de kompetente myndigheder, kan, hvis tilgængelig, omfatte følgende:
- hvordan de regulerede enheder i det finansielle konglomerat håndterer risikoeksponeringer på tværs af forskellige risikokategorier
 - kompetente myndigheders analyse og vurdering af intern rapportering og systemer til begrænsning af eksponeringer i undergrupper eller i individuelle enheder i det finansielle konglomerat
 - andre risikokoncentrationer på tværssektorielt plan end risikokoncentrationer, der allerede er ved at blive vurderet på grænseoverskridende grundlag i hver enkelt sektor.
41. Koordinatoren og de kompetente myndigheder bør underrette hinanden om enhver tilsynsreaktion eller -foranstaltning, der træffes over for enhederne i det finansielle konglomerat i relation til risikokoncentrationer. Koordinatoren bør i den forbindelse være rede til at fremme identifikationen af fælles tilsynsforanstaltninger.

Vurdering af transaktioner inden for en gruppe

42. Med henblik på at gennemføre supplerende tilsyn med transaktioner inden for en gruppe hos regulerede enheder i et finansielt konglomerat bør koordinatoren i tæt samarbejde med de relevante kompetente myndigheder overvåge, hvordan transaktioner inden for gruppen vil kunne skabe potentielle smitterisici internt i det finansielle konglomerat, interessekonflikter og omgåelse af sektorreglerne.
43. Koordinatoren og de kompetente myndigheder bør under hensyntagen til det finansielle konglomerats struktur afgøre, om de vil anmode om yderligere oplysninger fra regulerede enheder i det finansielle konglomerat ud over de oplysninger, der allerede er indsamlet gennem eksisterende indberetninger i forskellige jurisdiktioner og sektorer.
44. Koordinatoren og de kompetente myndigheder bør opnå enighed om:
- hvilke typer transaktioner inden for gruppen, der under hensyntagen til det finansielle konglomerats struktur skal overvåges, samt definitionen af en transaktion inden for en gruppe i medfør af artikel 2, stk. 18, i direktiv 2002/87/EF
 - rapporteringstærskler for transaktioner inden for en gruppe baseret på lovpligtig kapital og/eller tekniske bestemmelser.
45. Koordinatoren og de kompetente myndigheder bør underrette hinanden om enhver tilsynsreaktion eller -foranstaltning, der træffes over for enhederne i det finansielle konglomerat i relation til transaktioner inden for en gruppe. Koordinatoren bør i den forbindelse være rede til at fremme identifikationen af fælles tilsynsforanstaltninger om emnet.

Vurdering af interne kontrolmekanismer og risikostyringsprocedurer

46. Med henblik på at vurdere risikostyringsprocedurerne og de interne kontrolmekanismer bør koordinatoren koordinere med de relevante kompetente myndigheder.
47. De kompetente myndigheder bør give koordinatoren relevante oplysninger vedrørende deres vurdering af risikostyringsprocedurerne og de interne kontrolmekanismer for regulerede enheder (enten på individuelt eller på delkonsolideret grundlag), væsentlige identificerede mangler samt de metoder, der er anvendt til gennemførelse af deres vurderinger.
48. Koordinatoren bør drøfte de individuelle vurderinger og den samlede vurdering med de relevante kompetente myndigheder for at:
 - a) vurdere egnetheden af de sektorspecifikke risikostyrings- og kontrolmekanismer til afhjælpning af konglomeratets væsentlige risici og identifikation af potentielle smittekanaler
 - b) opnå konsensus blandt de kompetente myndigheder involveret i det finansielle konglomerats risikostyrings- og kontrolsystemer.

Afsnit V – Tilsynsmæssig planlægning og koordinering af tilsynsaktiviteter under normale forhold og i krisesituationer

Planlægning og koordinering af tilsynsaktiviteter

49. Efter den i afsnit IV gennemførte analyse bør koordinatoren i samarbejde med de relevante kompetente myndigheder indarbejde planlægningen og koordineringen af tilsynsaktiviteter for det finansielle konglomerat i den etablerede procedure i kollegiet.
50. Findes der specifikke proceduremæssige ordninger som beskrevet i punkt 17, bør koordinatoren tilrettelægge mindst ét fysisk møde om året i kollegiet.
51. Er der ikke tilføjet et specifikt punkt til tilsynskollegiets dagsorden vedrørende supplerende tilsyn, bør koordinatoren som formand for et tilsynskollegium mindst én gang om året invitere formanden for det andet tilsynskollegium eller de kompetente myndigheder, såfremt der ikke findes noget tilsynskollegium for denne sektor, til at deltage i et af koordinatoren ledet møde i kollegiet. Koordinatoren bør på dagsordenen for det pågældende møde angive punkter af betydning for det supplerende tilsyn. Kompetente myndigheder fra andre finansielle sektorer bør have mulighed for at stille forslag til yderligere dagsordenspunkter.

Koordineret handlingsplan

52. Er der kun oprettet ét tilsynskollegium, bør tilsynsaktiviteter i forbindelse med tilsynet med finansielle konglomerater medtages i dette kollegiums koordinerede handlingsplan. Punkter vedrørende supplerende tilsyn bør angives særskilt med henvisning til de tilsynsmæssige aktiviteter i medfør af direktiv 2002/87/EF.
53. Er der tilføjet et specifikt punkt til dagsordenen for sektortilsynskollegiet med ansvar for tilsynet med et finansielt konglomerat, bør koordinatoren i samråd med de relevante kompetente myndigheder afgøre, om der er behov for en specifik koordineret handlingsplan for supplerende tilsynsaktiviteter. Er tilsynet med det finansielle konglomerat en del af et tilsynskollegium, bør den koordinerede handlingsplan for det finansielle konglomerat være en specifik del af kollegiets koordinerede handlingsplan.

Udveksling og uddelegering af opgaver

54. Koordinatoren bør lede drøftelserne om, hvorvidt og hvordan — under hensyntagen til eksisterende sektorregler — opgaver bør udveksles og uddelegeres for at overvåge det finansielle konglomerats finansielle situation og andre opgaver i relation til det supplerende tilsyn. Der bør som led i drøftelsen tages hensyn til den måde, hvorpå de enheder, der føres tilsyn med, er organiseret, og drøftelsen bør stå i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af det finansielle konglomerat.

Kriseplanlægning

55. Eksisterende kriseplaner, der er udviklet på sektorniveau, vedrørende samarbejde mellem myndigheder i krisesituationer⁵ bør udveksles med alle kompetente myndigheder med ansvaret for tilsynet med en reguleret enhed i et finansielt konglomerat under koordinatorens koordinering. Såfremt der kun er en kriseplan i relation til én sektor, bør den stilles til rådighed for de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for de øvrige sektorer, og kontaktoplysningerne for disse kompetente myndigheder bør medtages i kriseplanen. Koordinatoren bør være ansvarlig for vedligeholdelsen af kriseplanen i det finansielle konglomerat.

⁵ Som omtalt i artikel 114, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU og i [artikel 355 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. .../... af XXX om supplerende af direktiv 2009/138/EU]

Afsnit VI – Beslutningsprocesser blandt kompetente myndigheder

56. Afsnit VI fastlægger de procedurer, som de kompetente myndigheder bør følge i forskellige beslutningsprocesser i direktiv 2002/87/EF. Efter identifikation af sådanne beslutningsprocesser i direktivet inddeles de i fire hovedkategorier, nemlig procedurer i forbindelse med høringsprocesser, procedurer i forbindelse med aftaleprocesser, procedurer i forbindelse med den årlige revurdering af undtagelser samt procedurer i forbindelse med koordineringen af retshåndhævende foranstaltninger.

Procedurer i forbindelse med høringsprocesser

57. De høringsprocesser, der henvises til i dette afsnit, er følgende:

- a) den høringsproces, der gennemføres i overensstemmelse med tredje underafsnit i artikel 6, stk. 5, i direktiv 2002/87/EF
- b) den høringsproces, der gennemføres i overensstemmelse med første afsnit i artikel 12, stk. 2, i direktiv 2002/87/EF
- c) den høringsproces, der gennemføres i overensstemmelse med andet underafsnit i artikel 18, stk. 1, i direktiv 2002/87/EF.

58. Ved gennemførelsen af høringer bør de kompetente myndigheder anvende følgende fremgangsmåde:

- a) De kompetente myndigheder, der gennemfører høringen, bør klart angive emnet for høringen, den foreslåede afgørelse, baggrunden herfor og karakteren af den forventede reaktion fra de hørte kompetente myndigheder.
- b) Høringsperioden bør være mindst to uger, som kan forkortes af koordinatoren i sager af hastende karakter, medmindre der fastlægges andet i de koordineringsordninger, der er aftalt i tilsynskollegiet.
- c) Afgiver den kompetente myndighed, der er blevet hørt, ikke svar inden for høringsfristen, bør den kompetente myndighed, som gennemfører høringen, antage, at den pågældende myndighed ikke har nogen indvendinger mod den foreslåede afgørelse.

Procedurer i forbindelse med aftaleprocesser

59. De aftaleprocesser, der henvises til i dette afsnit, er følgende:

- a) den aftaleproces, der gennemføres i overensstemmelse med tredje underafsnit i artikel 3, stk. 6, i direktiv 2002/87/EF

- b) den aftaleproces, der gennemføres i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, i direktiv 2002/87/EF
 - c) den aftaleproces, der gennemføres i overensstemmelse med artikel 10, stk. 3, i direktiv 2002/87/EF
 - d) den aftaleproces, der gennemføres i overensstemmelse med artikel 18, stk. 3, i direktiv 2002/87/EF.
60. Ved indgåelse af en aftale bør de kompetente myndigheder anvende følgende fremgangsmåde:
- a) Forud for indgåelse af aftalen bør koordinatoren gennemføre en drøftelse med de relevante kompetente myndigheder ved at tilrettelægge et eller flere fysiske møder eller fjernmøder (telefonkonference).
 - b) Når aftalen er indgået, bør den nedfældes i et skriftligt dokument, der indeholder en begrundelse for aftalen. Dokumentet bør underskrives af koordinatoren og de øvrige relevante kompetente myndigheder. I tilfælde af uenighed bør koordinatoren efter anmodning fra en af de øvrige kompetente myndigheder eller på eget initiativ høre den relevante ESA. Høres en ESA, bør alle de kompetente myndigheder tage dennes overvejelser i betragtning med henblik på opnåelse af enighed om aftalen. Afviser en eller flere kompetente myndigheder at indgå en aftale, kan de øvrige kompetente myndigheder fortsat indgå aftale indbyrdes, og koordinatoren bør underrette den relevante ESA om, at der ikke kunne opnås fuld enighed.
 - c) Koordinatoren kan, hvis det er relevant, invitere tredjelandstilsynsmyndigheder til at deltage i den skriftlige aftale under forudsætning af en vurdering af, om de fortrolighedskrav, der gælder for disse tredjelandstilsynsmyndigheder, er ækvivalente.

Procedurer i forbindelse med den årlige revurdering af undtagelser

61. Ved gennemførelsen af den årlige revurdering af undtagelser, der anvendes ved gennemførelsen af det supplerende tilsyn, og en gennemgang af de kvantitative indikatorer, der er fastlagt i artikel 3 i direktiv 2002/87/EF, og af de risikobaserede vurderinger, der finder anvendelse på finansielle grupper i medfør af artikel 3, stk. 9, i direktiv 2002/87/EF, bør de kompetente myndigheder træffe følgende foranstaltninger:
- a) Med henblik på gennemførelsen af revurderingen bør de kompetente myndigheder handle ud fra en tilsynsplan, der i god tid skal aftales i forvejen.
 - b) Revurderingen og processen herfor bør styres af koordinatoren, som bør tilrettelægge de nødvendige møder til opfyldelse af mandatet.

- c) Koordinatoren bør give et skøn over de ressourcer, der vil være nødvendige, og meddele dem til de relevante kompetente myndigheder. Koordinatoren og de øvrige relevante kompetente myndigheder bør tilføre ressourcer i overensstemmelse med koordinatorens skøn.
- d) Viser revurderingen, at det er relevant at foretage ændringer i undtagelser, kvantitative indikatorer eller risikobaserede vurderinger, bør de kompetente myndigheder anvende den i punkt 60 fastsatte procedure for at nå til enighed om disse ændringer.

Procedurer i forbindelse med koordineringen af retshåndhævende foranstaltninger

62. Med henblik på at koordinere de retshåndhævende foranstaltninger og tilsynsreaktioner, der i medfør af artikel 16 i direktiv 2002/87/EF skal indledes for at afhjælpe en situation, hvor i) de regulerede enheder i et finansielt konglomerat ikke opfylder de supplerende krav i artikel 6 til 9 i direktiv 2002/87/EF, eller hvor ii) kravene er opfyldt, men solvensen ikke desto mindre kan være i fare, eller hvor iii) transaktionerne inden for gruppen eller risikokoncentrationerne udgør en trussel mod de regulerede enheders finansielle situation, bør de kompetente myndigheder træffe følgende foranstaltninger:
- a) Koordineringsprocessen bør styres af koordinatoren, som bør tilrettelægge det antal møder, der er nødvendige for opfyldelsen af mandatet.
 - b) Koordinatoren bør give et skøn over de ressourcer, der vil være nødvendige, og informere de relevante kompetente myndigheder. Koordinatoren og de øvrige relevante kompetente myndigheder bør tilføre tilstrækkelige ressourcer i overensstemmelse med koordinatorens skøn.
63. Ved koordinering af retshåndhævende foranstaltninger bør de i afsnit III beskrevne procedurer for udveksling af oplysninger finde anvendelse.

Afsnit VII – Afsluttende bestemmelser og gennemførelse

64. Disse retningslinjer finder anvendelse fra og med datoen for det indberetningskrav, der henvises til på side 3.